

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
BROJ: 96 0 P 162294 24 P
Brčko, 04.07.2024.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Karamehić Selimu, u pravnoj stvari tužitelja V.S. iz R., ul. ..., R.S., kojeg zastupa punomoćnica Metlić Aleksandra, advokat iz Banja Luke, protiv tuženog „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko, Banjalučka br. 8, Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, kojeg zastupa punomoćnica Đ.D., zaposlenica tuženog, radi naknade štete, v.sp. 5.534,61 KM, nakon usmene i javne glavne rasprave, održane 04.07.2024.godine, u prisustvu punomoćnice tužitelja i punomoćnice tuženog, donio je

P R E S U D U

I. Obavezuje se tuženi „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko da tužitelju V.S., iz R., na ime naknade materijalne štete na vozilu isplati iznos od 2.736,19 KM, na ime oštećenja kacige isplati iznos od 385,00 KM i na ime troškova preuzimanja zapisnika o uviđaju iznos od 30,00 KM, odnosno sve ukupno 3.151,19 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 12.11.2023.godine, pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II. Sa viškom tužbenog zahtjeva kao neosnovanim, tužitelj se odbija.

III. Obavezuje se tuženi „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko da tužitelju V.S., iz R., nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu 774,59 KM, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Tužitelj V.S. je, posredstvom punomoćnice, ovom sudu, 07.03.2024.godine, podnio tužbu protiv tuženog „Brčko gas osiguranje“ d.d. Brčko, radi naknade štete, v.sp. 11.450,00 KM. U tužbi je naveo da se 15.08.2023. godine, na magistralnom putu M1-101 u mjestu Gradiška, grad Gradiška, desila saobraćajna nezgoda u kojoj su učestvovali V.K. iz L., koji je upravljao putničkim motornim vozilom marke "Peugeot 407 6", registarskih oznaka ... i Ž.R. iz J., koji je upravljao motociklom marke "Honda OBR 600 RA", registarskih oznaka ..., vlasništvo tužitelja. Za predmetnu saobraćajnu nezgodu, zbog uskraćivanja prava prvenstva

prolaza, odgovoran je vozač vozila "Peugeot" registarskih oznaka ..., koje vozilo posjeduje polisu osiguranja od autoodgovornosti tuženog broj: ... sa rokom važenja od 24.02.2023.godine do 24.02.2024.godine. U predmetnoj saobraćajnoj nezgodi tužitelju je nastala totalna šteta na vozilu u ukupnom iznosu od 10.920,00 KM, kao i oštećenje zaštitne kacige marke "AGV" u iznosu od 500,00 KM. Postupajući po vansudskom zahtjevu za naknadu štete, tuženi je tužitelju ponudio, ali nije isplatio, iznos od 4.769,30 KM na ime totalne štete na motociklu. U predmetnoj saobraćajnoj nezgodi, pored štete na vozilu, tužitelju je nastala i dodatna materijalna šteta i to oštećenje zaštitne kacige u iznosu od 500,00 KM i troškovi preuzimanja zapisnika o uviđaju u iznosu od 30,00 KM. Obzirom da je saobraćajna nezgoda prouzrokovana krivicom vozač vozila "Peugeot", registarskih oznaka ..., za koju je odgovoran tuženi imajući, u vidu da je šteta nastala upotrebom vozila koje posjeduje polisu osiguranja od autoodgovornosti izdatu od strane tuženog, te kako materijalna šteta tužitelju nije nadoknađena, isti podnosi tužbu mjesno i stvarno nadležnom sudu i predlaže da sud, pa i zbog propuštanja, u skladu sa odredbama ZPP-a, donese presudu kojom bi obavezao tuženog da tužitelju na ime materijalne štete na vozilu isplati iznos od 10.920,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 15.08.2023.godine, pa do isplate, na ime oštećenja kacige iznos od 500,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 15.08.2023.godine pa do isplate, na ime troškovi preuzimanja zapisnika o uviđaju iznos od 30,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2023.godine pa do isplate. Naknadu troškova parničnog postupka je tražio.

U odgovoru na tužbu tuženi "Brčko-gas osiguranje" d.d. Brčko je naveo da ne osporava činjenicu da se u Gradišci, 15.08.2023.godine, dogodila saobraćajna nezgoda u kojoj je nastupila materijalna šteta za tužitelja, ali da osporava visinu postavljenog tužbenog zahtjeva. Prije svega, ističe da je tuženi, nakon zaprimanja odštetnog zahtjeva, a u skladu sa pravilima struke i zakonskim odredbama, isplatio iznos od 4.769,29 KM (2.438,50 EUR) kao nesporan dio. Naime, na osnovu dostavljene dokumentacije i u skladu sa Zapisnikom o oštećenju, Služba za procjenu i likvidaciju šteta ustanovila je da je zahtjev za naknadu materijalne štete osnovan, te je, u skladu sa starošću vozila, cijenama dijelova i rada, izvršen obračun i isplaćen nesporni dio štete. Tužitelj je 13.10.2023.godine uložio prigovor, koji je Komisija za procjenu i likvidaciju štete odbila kao neosnovan, smatrajući daje Služba za procjenu i likvidaciju šteta pravilno obračunala iznos naknade štete. Neosnovani su zahtjevi tužitelja i u pogledu zakonskih zateznih kamata. Nakon svega naprijed navedenog tuženi predlaže da sud, nakon provođenja predloženih dokaza, u cjelosti odbije tužbu i tužbeni zahtjev i obaveže tužitelja na naknadu troškova postupka.

Nakon izvedenih dokaza, punomoćnica tužitelja je na ročištu za glavnu raspravu, održanom 04.07.2024.godine, precizirala tužbeni zahtjev na iznos od 5.504,61 KM, te zatražila da sud obaveže tuženog da mu na ime naknade materijalne štete isplati taj iznos, od čega se iznos od 5.534,61 KM odnosi na naknadu materijalne štete na vozilu, iznos od 385,00 KM se odnosi na ime oštećenja kacige, a iznos od 30,00 KM se odnosi na troškove preuzimanja zapisnika o uviđaju, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana dospijeca svakog od ovih pojedinačnih iznosa, pa do konačne isplate. Naknadu troškova parničnog postupka je i dalje tražila.

Tuženi je, na istom ročištu za glavnu raspravu, 04.07.2024.godine, naveo da se protiv ovom tužbenom zahtjevu i da osporava precizirani tužbeni zahtjev iz istih razloga kao i tužbeni zahtjev postavljen u tužbi, te je predložio da sud ovaj precizirani tužbeni zahtjev u cjelosti odbije kao neosnovan. Naknadu troškova parničnog postupka je i dalje tražio.

Iako se tuženi protivio preciziranom tužbenom zahtjevu, sud je prihvatio raspravljanje i odlučivanje o takvom postavljenom tužbenom zahtjevu, jer smatra da tužitelj bez svoje krivice nije mogao ranije postaviti tužbeni zahtjev u navedenoj visini bez vještačenja od strane stalnog sudskog vještaka mašinske struke, a osim toga raspravljanje o preciziranom tužbenom zahtjevu nije tražilo odgađanje ročišta i tuženi se upustio u raspravljanje o takvom tužbenom zahtjevu.

Tokom dokaznog postupka izvedeni su slijedeći dokazi: vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka mašinske struke Mijatović Zdravka, master ing.mašinstva, saslušanje stalnog sudskog vještaka mašinske struke Mijatović Zdravka, master ing. mašinstva i čitanje dokumentacije priložene u spisu i to: Zapisnika Policijske stanice za bezbjednost saobraćaja Gradiška o uviđaju, broj: ..., od 15.08.2023.godine, u čijem prilogu je skica lica mjesta broj: ..., od 15.08.2023.godine, Zapisnika Policijske stanice za bezbjednost saobraćaja Gradiška, broj: ..., od 15.08.2023.godine, o ispitivanju vozača da li ima alkohola-opojnih droga ili psihoaktivnih dijelova u organizmu, Zapisnika DDOR osiguranja, broj štete: ..., od 23.08.2023.godine, o oštećenju vozila, Dopunskog zapisnika 1 DDOR osiguranje, od 31.08.2023.godine, na dvije stranice, Odluke „Brčko-gas osiguranje“ broj: ..., ... (1) AO, od 10.10.2023.godine, po zahtjevu za naknadu štete, Odluke „Brčko-gas osiguranje“ AO šteta, broj: ..., ... (1), od 10.10.2023.godine, o likvidaciji štete, sa prijedlogom sporazuma o vansudskom poravnanju, Odluke „Brčko-gas osiguranja“ protokol: ..., broj: ..., ... (1) AO, od 27.10.2023.godine, po prigovoru, Prigovora od 13.10.2023.godine, Uplatnice od 01.09.2023.godine, na iznos od 30,00 KM, Swift od 16.10.2023.godine, Naloga za isplatu štete, broj: ..., od 13.10.2023.godine, 92 fotografije, CD sa fotografijama oštećenja i Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka mašinske struke Mijatović Zdravka, master ing. mašinstva, od 10.06.2024.godine, sa prilozima.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Građansko-pravna odgovornost tuženog zasniva se na odredbama o ugovoru o obaveznom osiguranju od autoodgovornosti iz člana 940. stav (1) i člana 941. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, br. 29/78, 39/85 i 57/85), koji je preuzet kao propis Bosne i Hercegovine (u nastavku teksta: ZOO). Tokom postupka, punomoćnica tuženog nije osporavala ni pravni osnov tužbenog zahtjeva, a ni pasivnu legitimaciju tuženog, ali je osporavala visinu postavljenog tužbenog zahtjeva.

Na osnovu izvedenih dokaza utvrđeno je da se 15.08.2023.godine, u 14:45 sati dogodila saobraćajna nezgoda na magistralnom putu M1-101, na dionici puta Gradiška-Nova Topola, u ul. Prvog krajiškog korpusa u mjestu Gradiška, tako što vozač V.K., upravljajući putničkim motornim vozilom marke „Peugeot 407 6“, reg. oznake ..., koje je od autoodgovornosti osigurano kod tuženog „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko, polisom broj: ..., sa važenjem od 24.02.2023.godine do 24.02.2024.godine, krećući se ulicom Dositejevom u pravcu ulice Prvog krajiškog korpusa, dolaskom do mjesta ukrštanja ulica, nije propustio sva vozila koja se kreću putem sa prvenstvom prolaza, uslijed čega je desnom stranom svog vozila ostvario kontakt sa prednjim dijelom motocikla marke „Honda OBR 600 RA“, reg. oznake ..., vlasništvo tužitelja V.S., kojim je upravljao Ž.R., a koje je od auto odgovornosti osigurano kod DDOR osiguranje, polisom broj: ..., sa važenjem od 04.08.2023.godine do 03.05.2024.godine. U trenutku dešavanja saobraćajne nezgode vrijeme je bilo vedro, dobra

dnevna vidljivost, nije postojalo iznenadno prisustvo dima ili magle, asfalt je bio suv i čist i bez oštećenja. Uredajem marke „Alco true P“, serijski broj: 19050493, utvrđeno je da je kod učesnika saobraćajne nezgode koncentracija alkohola u organizmu 0,00 g/kg, a ni jedan od vozača, učesnika u saobraćajnoj nezgodi, nije podvrgnut ispitivanju prisustva opojnih droga ili psihoaktivnih lijekova u organizmu. Uslijed ove saobraćajne nezgode nije bilo povrijeđenih lica. Na oba vozila su nastala oštećenja koja su evidentirana u Zapisniku Policijske stanice za bezbjednost saobraćaja Gradiška o uviđaju, broj: ..., od 15.08.2023.godine, i u kojem je navedeno da je na putničkom motornom vozilu marke „Peugeot 407 6“ došlo do oštećenja: prednjih desnih vrata, praga vozila i prednjeg desnog blatobrana, a na motociklu marke „Honda OBR 600 RA“ došlo je do oštećenja: prednje maske, vizira, prednjeg blatobrana, guverнала, poklopca guverнала, kilometar sata i prednjeg pneumatika. Protiv vozača V.K. pokrenut je prekršajni postupak zbog izazivanja navedene saobraćajne nezgode. Ove okolnosti nastanka saobraćajne nezgode i oštećenja na vozilu tužitelja-motociklu marke „Honda CBR 600 RA“ nije osporavao ni tuženi.

Obzirom da tuženi, u odgovoru na tužbu i tokom postupka, nije osporio ni pravni osnov tužbenog zahtjeva, niti pasivnu legatimaciju tuženog, to je, na taj način, po ocjeni suda, utvrđen pravni osnov tužbenog zahtjeva tužitelja, odnosno dokazana je njegova osnovanost u odnosu na tuženog.

Oblik i visinu materijalne štete koju je pretrpio tužitelj (član 155. i član 189. ZOO), sud je utvrdio kako na osnovu neosporne dokumentacije uložene u spis, tako i na osnovu Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka mašinske struke Mijatović Zdravka od 10.06.2024.godine.

Na osnovu tih izvedenih dokaza, sud je utvrdio da je 15.08.2023.godine, uslijed saobraćajne nezgode, na motociklu marke „Honda CBR 600 RA“ vlasništvo tužitelja V.S., reg. oznake: ..., došlo do oštećenja, koji se ogledaju u: potrebi zamjene slijedećih dijelova: oplata fara, prednje lijeve gornje oplata, prednje desne gornje oplata, gornje lijeve bočne oplata, gornje desne bočne oplata, donje lijeve oplata fara, donje desne oplata fara, držača lijevog prednjeg vjetrobrana, držača prednjeg desnog vjetrobrana, fara, lijeve krajnje ručke, prednjeg blatobrana, prednje lijeve i desne unutrašnje oplata, prednjeg vjetrobrana, svjetla lijevog migavca kpl, svjetla desnog migavca kpl, srednje lijeve oplata, srednje desne oplata, držača instrument table, držača gor. poklopca, lijevog retrovizora, desnog retrovizora, rezervoara za gorivo, cilindra brave paljenja, rama, prednje felne, gornjeg mosta sa viljuškom, donjeg mosta sa viljuškom, gornjeg ležaja glave upravljača, prednje lijeve grede viljuške kpl, prednje desne grede viljuške kpl, lopatica ventilatora, hladnjaka sa zaštitom, držača motora ventilatora, motora ventilatora, cijevi i grane auspuha kpl, sirene, kacige marke „AGV OF 43H E5“ i sitnog potrošnog materijala, potrebi popravke/kontrole geometrije mjernih tačaka motora i prednjeg fara, a sve to iziskuje i radove (limarski, lakirski, mehaničarski i elektro), te potrošni materijal (zaštita, farba i dr). Ovaj svoj stav o obimu oštećenja na motociklu, vlasništvo tužitelja, sud je zasnovao na činjenici da Zapisnik o oštećenju vozila, kojeg je sačinio DDOR osiguranje, 22.08.2023.godine i Dopunski zapisnik 1 kojeg je sačinio DDOR osiguranje, 31.08.2023.godine (na dvije stranice), detaljno navode koja su oštećenja nastala na motociklu, koji su dijelovi za zamjenu, a koji su dijelovi za popravku/kontrolu motocikla, te kako je stalni sudski vještak mašinske struke, kao lice kvalifikovano da saopšti stručan stav u vezi sa ovim, bio jasan i nesumnjiv da su opisana oštećenja te navedeni dijelovi za zamjenu i popravku jasno, precizno i potpuno utvrđeni i da je po njegovom stručnom mišljenju zaista potrebno zamijeniti i popraviti navedene dijelove

na motociklu, to je sud i prihvatio ovaj stav vještaka, te je i zaključio da je obim oštećenja na motociklu, vlasništvo tužitelja onaj koji je naveden u dva zapisnika o oštećenju, sačinjena od strane DDOR osiguranje, 22.08.2023.godine i 31.08.2023.godine, odnosno da je to obim oštećenja koji odgovara stvarnoj šteti na motociklu tužitelja.

Vještak Mijatović Zdravko je u svom Nalazu i mišljenju od 10.06.2024.godine, ali i u usmenom objašnjenju i obrazloženju svog nalaza, naveo da je novčanu vrijednost (cijene) navedenih dijelova za zamjenu i dijelova za popravku/kontrolu motocikla, vlasništvo tužitelja, računao prema cijenama originalnih dijelova koji su bili dostupni na tržištu i na osnovu dva zapisnika o oštećenjima koja je tužitelju sačinilo njegovo osiguravajuće društvo DDOR osiguranje, dok je cijenu norma sata računao prema cijeni iz ovlaštenih servisa. Prema vještaku, ukupan iznos štete na predmetnom motociklu iznosi 20.220,15 KM bez PDV (19.445,15 KM, koliko iznosi ukupna vrijednost dijelova za zamjenu + 775,00 KM, koliko iznosi ukupna vrijednost radne snage i potrošnog materijala), odnosno 23.657,58 KM sa uračunatim PDV. Pri tome vještak navodi da je za obračun visine materijalne štete po principu totalne štete neophodno utvrditi vrijednost predmetnog motocikla u trenutku neposredno prije nastanka štete. A nabavna cijena predmetnog motocikla u vrijeme kupovine, prema EIB Internationale, Katalog cijena motornih vozila, bila je 19.354,00 KM. Kako je predmetni motocikl proizveden 2014.godine i u trenutku nastanka saobraćajne nezgode bio je star 9 godina i 1 mjesec, na osnovu Jedinstvenih kriterija za procjenu i likvidaciju šteta na motornim vozilima, valorizovana vrijednost motocikla u trenutku neposredno prije nastanka štete, iznosi 55,40 % od vrijednosti novog motocikla, to vrijednost predmetnog motocikla neposredno prije nezgode iznosi 10.722,12 KM (19.354,00 KM kao cijena novog motocikla x 55,40 % valorizovane vrijednosti motocikla). A kako vrijednost spašenih dijelova motocikla u procentu od 30% (motor sa mjenjačem, prednji točak, vila upravljača sa instrument tablom, zadnji točak sa vilom, ram i ostalo), iznosi 3.216,64 KM (10.722,12 KM, koliko iznosi vrijednost motocikla x 30 % koliko iznosi procentualna vrijednost spašenih dijelova), to zbog svega toga visina štete po principu totalne štete iznosi 7.505,48 KM (10.722,12 KM koliko iznosi cijena motocikla neposredno prije nastanka štete minus 3.216,64 KM koliko iznosi cijena spašenih dijelova). Zbog svega toga, a na osnovu pregleda i analize raspoloživog dokaznog materijala, fotografija oštećenja na motociklu, zapisnika o oštećenju vozila kao i ostale dokumentacije u vezi sa ovim predmetom, vještak je utvrdio da iznos nastale štete na motociklu „Honda CBR 600“, reg. oznake ..., vlasništvo tužitelja, iznosi sa originalnim dijelovima 23.657,58 KM, sa uračunatim PDV, dok obračun visine štete po principu totalne štete iznosi 7.505,48 KM plus vrijednost kacige u visini od 385,00 KM, ili ukupno 7.890,48 KM. Zaključak vještaka je da kako je vrijednost štete na vozilu, u iznosu od 7.890,48 KM, veća od vrijednosti samog vozila neposredno prije nastanka štete, umanjene za vrijednost spašenih dijelova, u iznosu od 7.505,48 KM, takva popravka ekonomski nije opravdana, pa je obračun štete izvršio po principu totalne štete (u iznosu od 7.890,40 KM).

Kako se, po ocjeni suda, radi o procjeni visine štete na motociklu, vlasništvo tužitelja, koja je objektivna, stručna i sačinjena u skladu sa pravilima i vještinama struke, koju je sud u cjelosti prihvatio kao takvu i poklonio joj povjerenje, to je sud i zaključio da je visina materijalne štete koju je tužitelj pretrpio u saobraćajnoj nezgodi od 15.08.2023.godine, u iznosu od 7.890,48 KM.

Tužitelj je, posredstvom punomoćnice, zatražio dopunu nalaza i mišljenja tako što bi vještak utvrdio visinu totalne štete uzimajući u obzir katalošku vrijednost na dan izrade nalaza, a vještak je tu dopunu sačinio na ročištu 04.07.2024.godine i naveo da novonabavna

vrijednost motocikla, karakteristika kao motocikl u vlasništvu tužitelja, u trenutku sačinjavanja dopune nalaza (04.07.2024.godine), iznosi oko 25.500,00 KM i od tog iznosa se umanjuje iznos valorizovane vrijednosti od 55,40 %, te se dobija vrijednost motocikla neposredno prije nastanka saobraćajne nezgode u iznosu od 14.127,00 KM. Od tog iznosa se oduzima vrijednost spašenih dijelova (30%), to se dobija vrijednost štete u iznosu od 9.888,90 KM i zajedno vrijednošću kacige od 385,00 KM, dobija se ukupan iznos štete u iznosu od 10.273,90 KM.

Sud ovaj iznos visine štete na motociklu tužitelja nije mogao prihvatiti kao pouzdan i tačan jer je zasnovan na pretpostavkama o kretanju cijena na tržištu i bez korištenja i pozivanja na uvjerljive, pouzdane, objektivne i potpune pokazatelje, odnosno podatke o vrijednosti motocikla karakteristika kao tužiteljev motocikl i zbog čega taj iznos od 25.500,00 KM, odnosno 14.127,00 KM, sud nije mogao prihvatiti kao pouzdan, nesumnjiv i objektivan dokaz o visini vrijednosti motocikla, te time i nije mogao ni prihvatiti ni iznos od 10.273,90 KM (9.888,90 KM+385,00 KM), kao pouzdan i objektivan pokazatelj visine štete koju je pretpio tužitelj. Sa druge strane, vještak je visinu štete po principu totalne štete, u iznosu od 7.505,48 KM (šteta na motociklu) i iznosa od 385,00 KM (visina štete na kacigi), odnosno ukupan iznos od 7.890,40 KM, zasnovao na zvaničnim podacima i standardima iz EIB Internationale, Kataloga cijena motornih vozila, a štetu utvrđivao prema Jedinstvenim kriterijima za procjenu i likvidaciju šteta na motornim vozilima, odnosno na važećim primjenjivim, objektivnim i pouzdanim pokazateljima, zbog čega je sud taj iznos od 7.890,40 KM i prihvatio kao dokazan, objektivan i pouzdan podatak o visini štete po principu totalne štete a nije prihvatio i svoju odluku nije zasnovao na iznosu od 10.273,90 KM.

Kako je od strane tuženog tužitelju na ime naknade materijalne štete isplaćen iznos od 4.769,29 KM, a taj iznos se odnosi isključivo na oštećenja na motociklu, to je sud iznos od 7.505,48 KM, koliko iznosi totalna šteta na motociklu, umanjio za isplaćeni iznos od 4.769,29 KM, to je preostalo da se tužitelju na ime naknade pretrpljene materijalne štete na motociklu isplati iznos od 2.736,19 KM, pa je tužitelju i dosudio taj iznos naknade štete na motociklu.

Obzirom da je tužitelj imao izdatak i na ime pribavljanja zapisnika o uviđaju u iznosu od 30,00 KM, a tu činjenicu tuženi nije doveo u sumnju niti je osporavao, to je sud zaključio da je tužitelj pretrpio i štetu u iznosu od 30,00 KM vidu troškova pribavljanja tog zapisnika, pa je tužitelju dosudio naknadu materijalne štete i po tom osnovu, smatrajući da je dokazan i osnovan.

Tokom postupka, na osnovu svih izvedenih dokaza, sud je utvrdio da je uslijed saobraćajne nezgode, tužitelj pretrpio i materijalnu štetu zbog oštećenja kacige koju je potrebno zamijeniti, a u visini od 385,00 KM, pa je i taj iznos naknade materijalne štete sud dosudio tužitelju smatrajući da je dokazan i osnovan.

Zbog svega toga sud je i zaključio da je dokazano da je tuženi u obavezi da tužitelju na ime potpune naknade materijalne štete, koju je tužitelj pretrpio na svom motociklu i zaštitnoj kacigi, isplati ukupan iznos od 3.151,19 KM, dok je tužitelja, sa viškom tužbenog zahtjeva preko tog iznosa, kao neosnovanim odbio.

Zbog svih ovih razloga, sud je, na osnovu člana 300. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 28/18 i 6/21), a u vezi sa

članom 155, članom 185, članom 189. stav (1) i članom 190. ZOO i odlučio kao u stavu prvom i stavu drugom izreke ove presude.

Kako se radi o dospjeloj, a neisplaćenij novčanoj obavezi tuženog prema tužitelju, to je sud, na osnovu člana 3. stav (1) Zakona o visini stope zatezene kamate („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, br.2/02 i 25/08), tužitelju, uz dosuđeni iznos naknade materijalne štete, dosudio i zakonsku zateznu kamatu i to počev od 13.11.2023.godine pa do konačne isplate a sve u skladu sa odredbom člana 22. stav (6) Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj: 82/15, 78/20 i 1/24), obzirom da ta odredba u odnosu na odredbu člana 277. ZOO, ali i odredbu člana 919. stav (2) ZOO, uživa status specijalne (posebne) odredbe koja posebno reguliše parametre koji se imaju uzeti u obzir kod određenja zakonske zatezne kamate na iznos odštete iz osnova osiguranja, tim prije što odredba člana 23. ZOO jasno propisuje da se na obligacione odnose koji se uređuju drugim zakonima primjenjuju odredbe ovog zakona u pitanjima koja nisu uređena tim zakonom, a koja odredba je u skladu sa odredbom člana 3. Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju Republike Srpske kojom je propisano da se na ugovore o obveznom osiguranju u saobraćaju primjenjuju odredbe propisa kojima se uređuju obligacioni odnosi, odnosno opšti i posebni uslovi u pojedinim vrstama osiguranja, ako ovim zakonom nije utvrđeno drugačije, a što jeste situacija sa obračunom i dosuđenjem zakonske zatezne kamate u povodu obeštećenja kod osiguranog slučaja iz osnova obveznog osiguranja za motorna vozila.

Stoga, a kako je odredbom člana 22. stavak (6) Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju Republike Srpske propisano da oštećeno lice ima pravo, uz iznos odštete, i na zakonsku zateznu kamatu počev od prvog dana nakon isteka roka do 60 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva i kod toga da je među strankama nesporno da je tužitelj zahtjev za vansudsku nagodbu materijalne štete podnio 12.09.2023. godine, pa kako je tokom sudskog postupka utvrđeno da tužitelju pripada pravo na obeštećenje za pričinjenu totalnu štetu u ukupnom iznosu, tj. 3.151,19 KM, bez primjene instituta podijeljene odgovornosti, te kako je tuženi u vansudskom postupku tužitelju na ime naknade materijalne štete na vozilu isplatio samo iznos od 4.769,29 KM, ali ne i za troškove pribavljanja zapisnika o uviđaju iznos od 30,00 KM i za štetu zbog oštećenja kacige koju je potrebno zamijeniti iznos od 385,00 KM, te kako tužitelj ima pravo da od tuženog, na ime razlike naknade materijalne štete potražuje iznos od 3.151,19 KM, koji čini iznos od 2.736,19 KM za štetu na vozilu, 30,00 KM za troškove pribavljanja zapisnika i iznos od 385,00 KM za štetu na kacigi, onda se u takvoj situaciji, zakonska zatezna kamata na iznos preostalog dijela neisplaćenog obeštećenja na ime materijalne štete ima računati počev od 12.11.2023.godine, kao prvog dana nakon isteka roka od 60 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, a ne od dana nastanka materijalne štete na vozilu, kao ni dana kada je tužitelju nastao trošak u vezi sa plaćanjem zapisnika o uviđaju.

Odluka o naknadi troškova parničnog postupka donesena je na osnovu člana 120. i 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Advokatske tarife Republike Srpske iz 2005.godine, koja je u upotrebi pred ovim sudom i uspjeha tužitelja u ovoj pravnoj stvari i odnosi se na naknadu troškova: sudske takse na tužbu, u iznosu od 200,00 KM, sastava tužbe, zajedno sa paušalom od 25%, u iznosu od 600,00 KM, pristupa punomoćnice tužitelja na jedno ročište (21.05.2024.godine), u iznosu od 480,00 KM, odsustva punomoćnice tužitelja iz kancelarije (1 sat) u iznosu od 60,00 KM, a sve sa vrijednošću spora 11.450,00 KM, odnosno ukupno 1.340,00 KM. Kako je tužitelj u ovoj pravnoj stvari uspio sa 27,52 % (tužbenim zahtjevom zatražena je isplata iznosa od 11.450,00

KM, a tužitelju je dosuđen iznos od 3.151,19 KM), to tužitelju, kada su u pitanju troškovi: sudske takse na tužbu, sastava tužbe, sa paušalom, pristupa na ročište održano 21.05.2024. godine i odsustva iz kancelarije 21.05.2024.godine, pripada naknada troškova u iznosu od 368,77 KM.

Kako je na ročištu održanom 04.07.2024.godine, punomoćnica tužitelja tužbeni zahtjev smanjila i precizirala na iznos 5.534,61 KM, to tužitelju pripada pravo na naknadu troškova parničnog postupka koji se odnose na: pristup punomoćnice tužitelja na jedno ročište (04.07.2024.godine), u iznosu od 320,00 KM, odsustva punomoćnice tužitelja iz kancelarije (7 sati) u iznosu od 420,00 KM i sudske takse na presudu, u iznosu 100,00 KM, a sve sa vrijednošću spora 5.534,61 KM, odnosno ukupno 840,00 KM. Kako je tužitelj u ovoj pravnoj stvari uspio sa 56,94 % (preciziranim tužbenim zahtjevom zatražena isplata iznosa od 5.534,61 KM, a tužitelju je dosuđen iznos od 3.151,19 KM), to tužitelju, kada su u pitanju troškovi: pristupa punomoćnice tužitelja na održano ročište (04.07.2024.godine), odsustva iz kancelarije i sudske takse na presudu, pripada naknada troškova u iznosu od 478,30 KM.

Osim toga, tužitelju pripada i pravo na naknadu troškova vještačenja od strane stalnog sudskog vještaka mašinske struke, u iznosu od 175,00 KM, koji su bili nužni i koje je tužitelj snosio.

Iako je punomoćnica tužitelja postavila zahtjev za naknadu paušala od 25% za zastupanja na dva ročišta, obzirom da se, u smislu odredbe člana 2. tarifni broj 12 Advokatske tarife Republike Srpske, pravo na navedeni paušal stiže samo za sporedne radnje obavljene u toku postupka, kako punomoćnica tužitelja nije dokazala da su joj takvi troškovi zaista i prouzrokovani (koje sporedne radnje je i obavila), to sud nije mogao udovoljiti tom dijelu zahtjeva za naknadu troškova parničnog postupka.

Stoga, tužitelju, na ime naknade troškova parničnog postupka pripada ukupan iznos od 1.022,07 KM (368,77 KM + 478,30 KM + 175,00 KM)

Odluka o naknadi troškova parničnog postupka tuženom donesena je na osnovu člana 120. i člana 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i uspjeha tuženog u ovoj parnici i odnosi se na naknadu troškova: sudske takse na odgovor na tužbu u iznosu od 100,00 KM i troškove vještačenja u iznosu od 175,00 KM. Kako je tuženi u ovoj pravnoj stvari uspio sa 72,48 % (tužbenim zahtjevom zatražena je isplata iznosa od 11.450,00 KM, a tužitelju je dosuđen iznos od 3.151,19 KM), to tuženom, kada su u pitanju troškovi sudske takse na odgovor na tužbu, pripada naknada troškova parničnog postupka u iznosu od 72,48 KM. Osim toga, tuženom pripada i pravo na naknadu troškova vještačenja od strane stalnog sudskog vještaka mašinske struke, u iznosu od 175,00 KM, koji su bili nužni i koje je tuženi snosio. Stoga, tuženom na ime naknade troškova parničnog postupka pripada ukupan iznos od 247,48 KM (72,48 KM + 175,00 KM).

Kako je tužitelj u ovoj parnici djelimično uspio, to je sud, primjenom pravila procesnog prebijanja parničnih troškova, dosuđene novčane iznose naknade troškova parničnog postupka tužitelju i tuženom prebio, pa kako je tužitelj stranka u čiju korist postoji pozitivna razlika, to stiže pravo da mu tuženi nadoknadi tu razliku troškova parničnog postupka. Obzirom da je tužitelju dosuđena naknada troškova parničnog postupka u iznosu od 1.022,07 KM, a tuženom u iznosu od 247,48 KM, to se prebijanjem ovih iznosa dobija

iznos od 774,59 KM, to je sud i obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu (774,59 KM).

Mada je tužitelj postavio i zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka, stvorenih upotrebom vlastitog automobila radi dolaska punomoćnice tužitelja na ročišta, ovaj dio zahtjeva za naknadu troškova parničnog postupka tužitelju, sud nije prihvatio. Naime, troškovi zastupanja advokata, čije je sjedište izvan područja suda pred kojim se vodila parnica, priznaju se samo do visine troškova koje bi stranka imala da ju je zastupao advokat čije je sjedište u mjestu suda (stav Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, izražen u odlukama broj: AP-2757/06 i AP-1389/14). Pored toga, građansko-privredno-upravno odjeljenje Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je zauzeo stav da se kod odlučivanja suda pred kojim se vodila parnica postupa u skladu sa Odlukom Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, broj: AP-1389/14, od 11.01.2017.godine, i pravnim shvatanjem Panela od 22.07.2014.godine, odnosno da se ti troškovi dosuđuju samo ukoliko na području sjedišta suda pred kojim se vodi parnica u datom trenutku stranka nije mogla nagažovati kvalifikovanog punomoćnika za zastupanje. Dakle, tužitelj je mogao angažovati punomoćnika (advokata) i van područja sjedišta suda pred kojim se vodi postupak, ali te dodatne troškove snosi tužitelj a ne tuženi. Izuzetno, ovi troškovi se mogu dosuditi ako su oni, imajući u vidu sve okolnosti slučaja, bili opravdani sa stajališta odredbe člana 120. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, što u konkretnom nije slučaj, uzimajući u obzir suštinu spora i načelo ostvarivanja legitimnog cilja, pa su slijedom toga tužitelju dosuđeni samo oni troškovi koji bi mu pripadali da je advokat iz istog mjesta kao i sjedište suda.

S U D I J A

SELIM KARAMEHIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.